Tori kihlkonn. Saatnud Jaan N. (Pärnu) 615.

(IX (resp 4) I) Kaela-kiik. Saadud 18/VI 90.

Seltskond tüdrukuid tahtsiwad järele katsuda, kas kaelakiigega on ka hea kiikuda. Teginad otsuseks enesteft üks wälja walida, kes kõige enne jõudi kiikuma. Kiitis see jüs kiikumist hea olewat, jüs tahtsiwad teised ka kiikuda. Kiikuja waliti. Panti ta püsti tooli peale, wõeti nöör, seoti üks ots ümber kaela ja teine ülesse parre külgi. Ta jüs kästi teda weel ütelda; kui tal wäga jant on, ja maha tahab tulla; jüs lubasiwad nad ta silmapilk maha wõtta; ja nüüd tõmmati tool alt ära ja lükati ta kiikuma. Aga mis nüüd jündis? — — Silmus wenis keha rasuse all ümber kiikuja kõri, nii et ta hääle natukesttki teha ei saanud, muud kui siples aga weel nöörі otsas; — ja sedasi leidis ta armuta surma.